

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Indoielile și indiferentismul.

Intâmplarea apostolului Toma este cunoscută. Dar dojana blândă a dulcelui Mântuitor: „Nu fii necredincios ci credincios!” — azi parcă pătrunde în inimile noastre tot mai arareori, iar răspunsul lui Toma: „Domnul meu și Dumnezeuul meu” tot mai încet se aude. Indoielile noastre ne consumă toată energia, fără de a se sfârși printr'o convingere liniștitoare. Dacă avem vreo problemă aceea nu este rezolvită, căci alte probleme se ivesc, care la urmă iarăși nerezolvite sunt gonite din conștiința noastră prin probleme noi. Ele însă nu dispar fără de urmă, lasă sentimentul neîndestulării în urma lor, ca orice lucru neisprăvit. Indoielile religioase, problemele morale și sentimentale astfel nu ajung la bun sfârșit, iar

sentimentele neplăcute insoțitoare ajung să dea tonalitatea sufletului nostru. Pentru aceasta sunt atâtea suflete neîndestulite, înlemnitate și plină de ură.

Ar trebui ca fiecare dintre noi, curajos să privească în față îndoielile lui, în crezându-se în ajutorul lui Dumnezeu, prin care sunt călăuziți aceia care caută adevărul și necondiționat ar termina prin exclamația: **Domnul meu și Dumnezeuul meu.**

Dar este o stare și mai primejdioasă decât îndoială și aceasta este indiferentismul. Dacă îndoiala este fluctuația mării posibilităților, indiferentismul se poate asemăna cu monotonia deșertului cenușiu, în care nu se găsește nici o floare să-ți facă plăcere și niciun arbor fructifer a cărui fructe ți-ar stinge setea

arzătoare și ți-ar îndestuli foamea chinuitoare. Indiferentismul este o stare, în care nu poți să afli adevărul, să ai sentimente, și să înțelegi noțiunea binelui. Toate aceste numai atunci sunt posibile dacă părăsești deșertul indiferentismului. Căci pânăce ești în starea aceasta, nu-ți dai seamă de boala ta, deci nici nu poți să te vindeci. Numai rugăciunile altuia te pot ajuta, căci tu nu știi pentruce trebuie să te rogi.

Rugați-vă pentru frații rătăciți în pustietatea indiferentismului!

Nonsummulier

A da copilului lecturi necontrolate înseamnă a-l provoca: Ucide-ți sufletul.

Gânduri.

Trăim în vremea nestatorniciei gândurilor și simțirilor, a fluctuațiilor politice, a mirajului a mii de stele cu flăcări ce dispar sau se sting lăsând în întunec, fior și descurajare pe cei care și-au ținut privirile spre ele, trăim în vremea chemărilor atâtor personalități care se impun atenției noastre cu soluții politice, economice, sociale, morale, toate spre buna stare și progresul omenirii. Chemări care duc la alcătuiri de ligi, de comploturi, de revoluții. Mișcări care acaparează ziare, care produc „Șocuri” în conștiința individului, formând curențe, o opinie publică „pro” sau „contra”, mișcări care se reduc apoi la neant lăsând pe individ și mai neputincios și mai scârbit, mai bucuros de a închide ochii, de cât a se mai încrede în ceva. Dar.. este ceva în lumea aceasta mai tare de cât granitul, ceva care emană de la Dumnezeu, care vine din invizibil, care se adresează invizibilului și care prin invizibil lucrează asupra realităților. În noi, e sufletul, e invizibilul. Prin spirit Domnul lucrează asupra

materiei. *Mens agit solem.*

Domnul trăește în biserică. Prin biserică lucrează Domnul. „Eu sunt calea și adevărul și viața.” „Nimeni nu vine la Tatăl de cât numai prin mine.” Prin urmare nimeni nu poate ajunge la „adevăr”, la „Tatăl” de cât numai prin Isus, prin biserică. Sau : „eu sunt viața cea adevărată.

Toată mlădița care nu aduce întru nimic roadă, o leapădă, și toată care aduce roadă o curățește ca mai multă roadă să aducă.” Ne spune trecutul, ne spun cele două mii de ani că biserica durează... mereu activând. Sufletul omului numai într'însa își găsește pacea. Aspirația lui după absolut, după infinit aici își găsește nectarul, aici înflorește, aici rodește, devenind viață, lemn verde, flacăra eternă.

*

Și astfel, acum după cutremurul cel mare al războiului și cu unii nenorociți cari au urmat după dânsul, valurile omenești se pornesc spre Dumnezeu.. „Doamne, unde ești ?” Căci iată ce ne relatează un ziar catolic francez în privința acesta, iată cuvintele unui șef de stat din

părțile Chinei (Simfu) :

„Având nevoie de stabilitate, noi căutăm sprijinul unei forțe sănătoase, morale. Partidele politice ne-au înșelat, vechile noastre religii sunt perimate, protestantismul nu-i serios și n'are unitate : numai singură biserica catolică nu se schimbă niciodată și rezistă ca o coloană de piatră în mijlocul suvoiu-lui ; de aceea voim să-i cunoaștem doctrinele și dacă ele nu sunt înșelătoare, toți ne vom face catolici.”

O. C.

Astru din Oradea la Sighet.

În 23 I. c. Asociația Studenților Români Uniți din Oradea va reprezenta în Sighet piesa „Fiica lui Iair” sub regizoratul părintelui canonic dr. Tăutu. Ar fi de dorit ca la aceasta reprezentație toți să ne prezentăm, nu numai pentru, că asemenea năzuință a tinerimei catolice *trebuie sprijinită*, dar pentru a avea momente — de — *înălțare sufletească, de reculegere și de plăcere nobilă* ce ne sunt asigurate prin pieșa însăși, prin numele *Maestrului Hubic*, a cărui muzică vom auzi-o și prin acela al *părintelui dr. Tăutu*, care cu mare pricepere concentrează, conduce și echilibrează forțele tinerești.

Triumful Romei.

Cristus vincit, regnat et imperat.

Sărbătoarea Invierii la Roma, în Cetatea Eternă și sfințită de sângele martirilor, simbolizează triumful creștinismului și gloria nemuritoare a bisericii catolice.

Anul acesta, din prilejul încheerii Anului Jubilear Sfânt, pelerini din toate părțile lumii, reprezentând toate rasele și națiunile, au ținut să aducă prinosul lor de iubire, admirație și recunoștință față de Cetatea gloriilor creștine, față de biserica adevărată a lui Hristos și față de urmașul Sf. Petru: Preafericitul nostru Părinte Papa Pius XI. Și în mod cu totul special, tineretul universitar catolic din 44 țări, a ținut să facă o manifestație impunătoare de fidelitate față de doctrina eternă creștină, dovedind că acumularea de noi și mari cunoștințe științifice îi apropie cât mai mult de Dumnezeu Etern al iubirii și bunătății nemărginite.

Faptul acesta ar trebui să impresioneze pe tineretul universitar român, care are o misiune cu totul specială de apostolat și civilizatoare.

Tara noastră prin forța împrejurărilor de odinioară s'a rupt dela sânul maicei Rome, iar întoarcerea la casa adevărată s'a făcut numai parțial. Pe aceia cari avem fericierea de a fi membri ai marelui comunități spirituale catolice, glasul adevăratei biserici ne cheamă la luptă pentru a vedea odată scumpa noastră țară încreștinată pentru a doua oră prin sufletul triumfător al Romei.

România latină și creștină catolică, va ști și va putea cu siguranță păzi civilizația occidentală și tezaurul virtuților creștine, învingând și înlăturând orice tentativă de înstrăinare sau păgânizare a unor descreștați, oricari ar fi ei.

GEORGE REDNIC
avocat

Desăvârșirea iubirii.

de fericitul Iulian Eymard.

... Dar cum pot eu să cunosc voința lui Dumnezeu? Voința lui Dumnezeu îmi este arătată înainte de toate de datoriile mele, de toate datoriile, fie acele de ori ce gen. — Dar, dacă iubești pe Dumnezeu într'

adevăr, atunci în timpul liber, când tace vocea datoriei, tot voința lui Dumnezeu vei împlini-o. Sufletul, care iubește pe Dumnezeu, își spune neîncetat: „Mai mult vreau să-l iubesc pe Dumnezeu, decât pe mine însumi. Și două lucruri m'ar conduce acum la El, dar unul mă costa mai multă jertfă și mai mult îi place Lui, de aceea îl aleg acela.“ Atare suflet vrea fără neliniște și ezitare, în toate și întotdeauna ce îi place mai mult lui Dumnezeu. Cine privește prea mult la ce dă, aceluia încă îi lipsește sentimentul apartinerii familiare. **Hilarem datorem diligit Deus.** Dumnezeu îl iubește pe darnicul vesel! Dacă numai aceea faci, ce îți face mai mare plăcere și te costa mai puțină jertfă, atunci și egoismul lucrează în tine și numai plăcerea proprie o cauți. Dacă numai cu împotrivire internă ai putea să dai ceva lui Dumnezeu, mai bine să nu-l dai; aceasta valorează mai mult, decât dacă l-ai da îmbufnat. Vezi bine, că aici nu vorbesc despre „omul trupesc“, care totdeauna se căiește și trebuie să se căiască, căci îl jefuești și îl răstignești, deci

e firesc că se căiește; să se și căiască. Inșă voința superioară, „omul sufletească” totdeauna trebuie să dea fără șovăire. Și în viața comună aducem multe jertfe grele, totuși nu le reproșăm acelor care le cer dela noi. Dumnezeu merită ca și față de El se dovedim aceeași generozitate

(La Sainte Communion.)

Trad. Dr. Irina Berinde

Misiuni la Sighet.

Cu adevărat zel a fost ținute misiunile la Sighet de Părintele Egumen Leo Man și cu aceeași căldură a fost primite de sufletele dornice de îndreptare ale credincioșilor. Părintele cu atâta căldură, claritate și

precisitate a arătat, că raportul dintre omul și Dumnezeu nu permite altă conduită, decât aceea prescris de legile dumnezeiești, căci Dumnezeu pedepsește păcatul oriunde-l găsește, oricine îl comite (Adam Eva, îngerii,) și oricine îl ia asupra-și, fie Acela chiar Unul Născut Fiul al Lui. Mărturisirile, în număr aproape de 2000, au arătat că cuvintele frumos spuse au căzut în sol bun.

Noi nu putem, decât să ne exprimăm mulțumitele recunoscătoare Părintelui Egumen și să-l rugăm, ca și de altădată să ne țină asemenea vorbiri spre folosul sufletelor noastre.

Redactorul nostru e foarte greu bolnav.
Rugați-vă pentru el!

Ceva din pedagogie

Severitatea exagerată chiar așa poate strica copilului, ca iubirea maimuțarească.

—

Brutalitatea poate se producă slugărnice, dar niodată caracter.

—

Nu râdeți de minciunile copilărești, căci mai târziu din cauza lor mult veți plânge!

—

Nu vorbi copilului despre greșelile altora, căci poate că din vorbele tale să primească impuls de a le încerca.

Dacă din primul moment al vieții copilului s'ar ține cont de prezența lui, educația lui în 50% ar fi făcută.

DRIB.

Calendar săptămânal.

15—21 Aprilie 1934.

15. Dumineca Tomii. Ap. Fapt. 1, 12. Ev.

Ioan 1, 18, Ap. Aristarh.

16. Luni. M. Agapia.

17. Marți. C. Simeon.

18. Mercuri. C. Ioan.

19. Joi. M. Pafnutie.

20. Vineri. C. Teodor Trichina.

21. Sâmbătă. M. Ianuarie.

Vrei să mergi după Isus, dar nu vei să porți nici o cruce. Crezi că împărăția cerului să dea numai așa, de cinste ca și o coajă de pâine, pe care o arunci unui câne?”

„O frate dragă, pentru cer trebuie suferit, trebuie răbdare! Cerul trebuie plătit nu numai cu fapte bune, ci și cu răbdare. multă. Se cere luptă, luptă bărbătească. Pe tine o mică neplăcere, un mic năcăz te scoatn din sărite și nu te oprești până la Dumnezeu cu injurăturile tale. O mică durere te duce pe la toți doctorii și nu știi cât ai da, să scap de ea. Nu știi, cu așa puțină răbdare cum vei câștiga cerul!”

(Calendarul Bunului Creștin Bixad.)